

се образуватъ отъ записанитѣ юнаци три дружини, наречени български опълченци. За тия опълченци бѣха донесени отъ Русия дрехи и оржия. Облѣкоха ги, премѣниха ги и започнаха да ги обучаватъ военно. Царьтъ, като се научи за тѣхъ, дойде да ги види. Наредиха ги, минаха стройно предъ него. Той остана много задоволенъ отъ юнашкия имъ изгледъ и отъ доброто имъ обучение. Царьтъ ги поздрави и рече: „скоро ще се видимъ въ България“. Следъ заминаването на рускитѣ войски за Дунава, българскитѣ опълченци бѣха премѣстени отъ Кишиневъ въ румънския градъ Плоещъ. Тука се записаха още три хиляди доброволци опълченци. Образоваха се 6 дружини. Командиръ на всички стана генералъ

Великия князь Николай
Николаевичъ.

Столѣтовъ, а българскитѣ юнкери и млади офицери заеха разни служби при опълченцитѣ.

Единъ день между опълчението се прѣсна много радостна вестъ. Кметътъ на руския градъ Самара дошълъ лично въ Плоещъ да донесе на българскитѣ опълченци чудесно изработено знаме. Стана голѣмо тържество. Многобройни българи, преселени отдавна изъ Румъния, впрегнаха кола, натовариха вжтре жени, деца, хлѣбъ, сирене, обиварени кокошки, бѣклици съ вино, па се събраха въ Плоещъ да видятъ българскитѣ опълченски дру-